

ugen. De kan dog ikke overstige en sats, der findes på grundlag af en i loven angiven årsløn, som reguleres en gang årligt på grundlag af lønudviklingen inden for håndværk og industri. Denne maksimumsats, der for tiden udgør 59 kr., er ganske utilstrækkelig, og det samme gælder erstatningerne, som beregnes efter tilsvarende principper. Om nødvendigt må den snævre sammenhæng i beregningen af invaliditetserstatning m.v. og dagpengene løsnes noget. Dette skulle principielt være muligt, idet man ved fastsættelsen af dagpengenes størrelse i højere grad må have opretholdelsen af den tilskadekomnes hidtidige levestandard for øje.

Ifølge reglerne om ventetid løber dagpengene efter ulykkesforsikringsloven i tilfælde af kortere arbejdsudygtighed fra 4. dag efter ulykkestilfældets indtræden, i visse tilfælde først fra et senere tids-

punkt. Disse ventetider må afskaffes, således som det allerede er sket for arbejdsløshedsforsikringens vedkommende.

Efter den gældende lov skal de forsikringspligtige arbejdsgivere overføre deres risiko til et socialministeren i så henseende særligt anerkendt selskab eller for søfartens vedkommende være medlem af et forsikringsforbund. Forslagsstillerne finder, at ulykkesforsikringen ubestridt er et socialt anliggende, hvilket er anerkendt ved en gennemgribende lovregulering, og man er tillige af den opfattelse, at risikodækningen og i forbindelse hermed administrationen af præmieindtægten med fordel kunne varetages af staten. En sådan ordning synes også at være bedst stemmende med de ændringer i sociallovgivningen, som socialreformkommissionens arbejde eventuelt vil medføre.